

La tribuna

Força i raó

Ens acostem perillosament al descarrilament institucional

JAUME

Bartumeu

Ara fa un mes **Lluís Foix** recordava a la seva columna de *La Vanguardia* l'obra de teatre d'**Henrik Ibsen** *Un enemic del poble*, en la qual un dels protagonistes crida que «la majoria té la força, però no la raó».

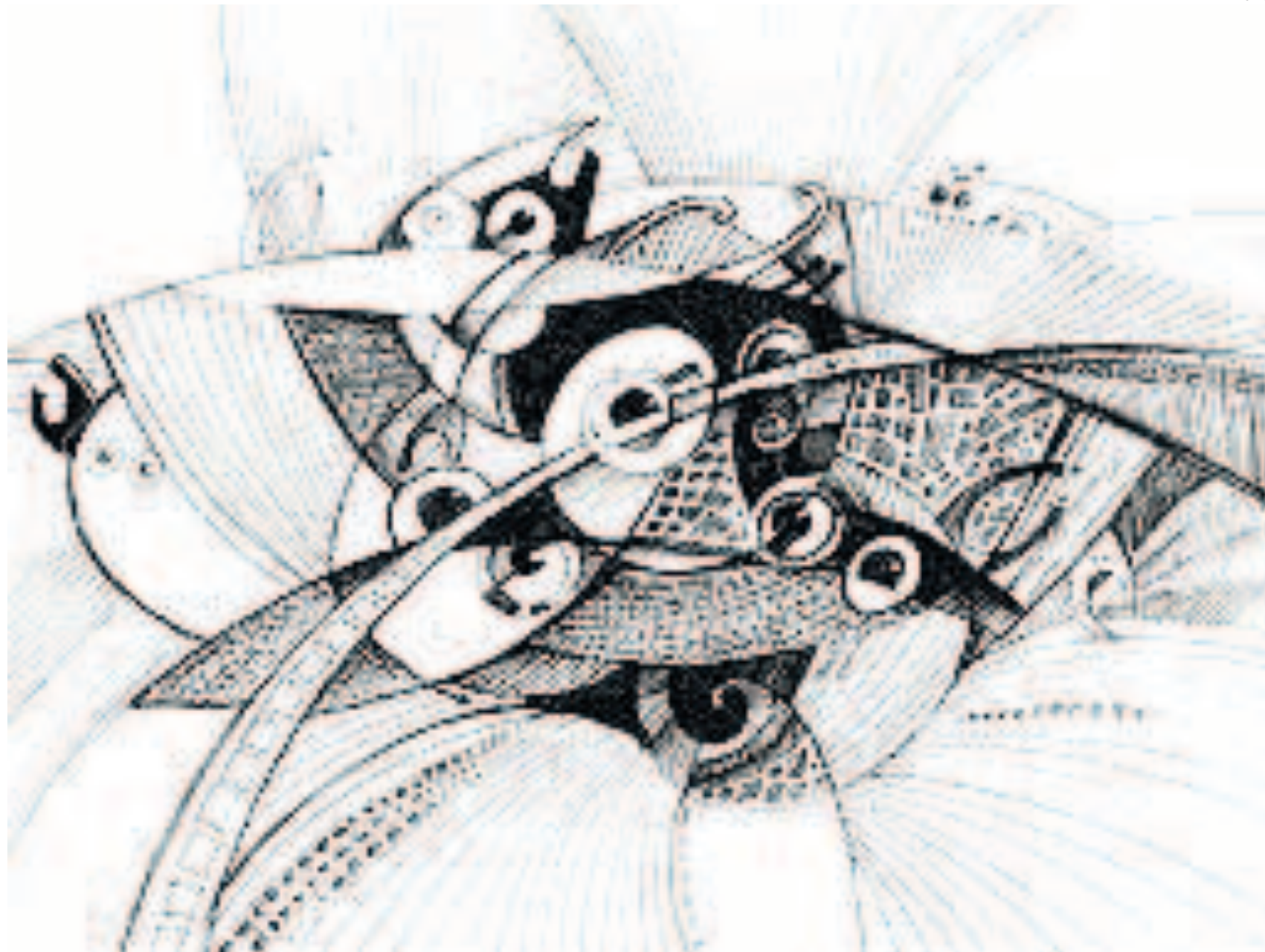
Efectivament, la força, la raó i la responsabilitat són conceptes que s'intercanvien segons convingui en la política. A Andorra, DA ha fet una trista aportació a la perversió de la raó afirmant davant el Consell General que el Govern, l'administració pública, pot fer el que la llei no prohibeix. No volen respectar el que diu l'article 3.2 de la Constitució: l'administració està sotmesa al dret. Estan convençuts que la colonització de tots els alts nivells de l'administració, amb persones de nacionalitat espanyola recomanades pel PP de **Mariano Rajoy**, els permet actuar com si gestionessin la seva finca —«el cortijo»— volent actuar com si fossin cacics d'una altra època.

Ens acostem així, perillosament, al descarrilament polític i institucional amb actituds en què les opinions són més importants que les normes legals i els fets.

La gosadia desfigura la realitat. Es nega la realitat quotidiana amb dades triomfalistes assentades en estadístiques aproximades. Amb sis anys de majoria absoluta de **Toni Martí** les raons de l'altre, del que gosa pensar diferent, s'han deixat de banda.

Parlar com a cap de Govern sense cridar l'atenció dels ciutadans no és fàcil. **Toni Martí** ho està aconseguint: no se'l creuen. L'enquesta d'opinió política publicada el mes passat ho confirma.

No es pot ocultar que el prestigi de la Constitució està patint molt pels sovintejats menyspreus que li etziba el govern Martí. La nostra Constitució pateix del fals suport dels que la van deixant morir o per

les argücies contra ella dels que actuen com si estiguessin al segle passat, negant a la Constitució veritable força vinculant.

La divisió del poder i les garanties dels drets han estat sempre els dos pilars de sosteniment de les Constitucions.

LA PROTECCIÓ de la separació de poders i de la garantia dels drets està ubicada també en normes internacionals, a casa nostra, en el Conveni de protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals del

Es nega la realitat quotidiana amb dades triomfalistes assentades en estadístiques aproximades

4 de novembre de 1950 del Consell d'Europa.

No podem permetre aventures pròpies d'un país desinformat, que actua com si encara fóssim al segle XIX.

Penso que esdevé necessari pensar en la reconstrucció del règim po-

lític constitucional.

Hi ha algunes reformes legals i constitucionals imprescindibles però sobre tot cal renovar la cultura del contrapès entre poders. I resoldre alguns desajustaments.

I entre els desajustaments del sistema constitucional hi tenim tam-

bé la qüestió comunal. Hem de mirar d'arreglar les peces que grinyolen.

Aquest procés de reconstrucció només es podrà iniciar amb mentalitat oberta i voluntat pactista. No és difícil aconseguir-ho sense que calgui canviar el model constitucional que tenim.

S'ha de pensar, preparar solucions i negociar fins arribar al consens. I s'hauria de fer per aquest ordre, com ja es va fer el 1990. ≡

President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra